

[Kristen Amby.]

næppe heller tillade det foretaget på deres afdeling. Derfor er det nok naturligt, at man har ændret den ordlyd, lægerne har givet den ændring, de ønsker, men vi føler os ingenlunde sikre på, at disse ændringer er rigtige, alene af den grund, som sidst det ærede medlem hr. Viggo Starcke fremførte: at man ikke ved, om „såvidt muligt“ dækker alle tre kategorier af læger. Vi ved, at det dækker de to kategorier, og vi ved også, hvorfor det dækker kategorierne gynækologer og kirurger, men om det også dækker kategorien psykiatere, ved vi ikke. Man har formodning om, at det skal dække, men den sproglige tekst er sådan, at man med rette har rejst tvivl derom — ja, det mener vi altså. Jeg ved ikke, om alle de ærede medlemmer har læst teksten. Den tekst, det her drejer sig om, må vist læses igen, hvis man ikke kan forstå det. Den højtærede socialminister er ikke i tvivl om, hvad han mener, det er ganske ligetil; men spørgsmålet er, om andre kan få berettigede tvivl, når de læser det: „2 læger, hvoraf såvidt muligt den ene skal være speciallæge i gynækologi eller kirurgi, om muligt en stedlig overlæge, den anden speciallæge i psykiatri“. Det er vel mig, der ikke forstår juridiske spidsfindigheder eller det særlige kancellisprog, men umiddelbart må jeg finde, at ordene „såvidt muligt“ udelukkende går på de to første kategorier og ikke på den sidste.

Det er en strid om ord, men det vil i hvert fald være rimeligt at få det klaret. (*Afbrydelse*). Ja, men ikke ved, at den højtærede minister siger: *jeg* mener, det står der — men ved en tydeliggørelse i teksten. Hvad i alverden skulle det gøre, hvis der kom til at stå „og såvidt muligt en speciallæge i psykiatri“? Finder man, at det ville være en skønhedsplet på teksten? Hvorfor står det der ikke? Det er jeg berettiget til at spørge om.

Alt dette viser, ærede medlemmer, urimeligheden i, at man vil jage disse lovforslag igennem, når der ikke er nogen som helst reel baggrund derfor. Man kan med rette være irriteret både over min facon og min form, men jeg synes ikke, det skal gå ud over lovforslagenes klarhed, at man mener sig irriteret over den holdning, jeg har indtaget og givet udtryk for.

Jeg finder anledning til, højtærede formand — og denne bemærkning må jeg måske slutte med — at rejse det spørgsmål, om vor forretningsorden ikke trænger til en meget grundig ændring, når noget sådant som det, der her er sket, kan finde sted.

Aksel Møller: Min adkomst til at tage ordet ved denne lejlighed finder jeg i den omstændighed, at jeg ved anden behandling stemte for lovforslagene. De ændringsforslag, som nu er stillet, skal også jeg — og med mig flere indenfor det konservative folkeparti — ved vor afstemning tage stilling til. Disse ændringsforslag betegner i forhold til den skikkelse, hvori lovforslagene blev vedtaget ved anden behandling, et fremskridt. Jeg beklager, at det ikke er muligt for os at stemme for ændringsforslagene trods dette fremskridt.

Grunden dertil er den, at vi finder, at man ved den afgørelse, som tinget med et flertal har truffet om den videre behandling af ændringsforslagene og af lovforslaget, har bragt os i en situation, som gør, at vi må tage hele vor stilling op til fornyet overvejelse. Hvis vor stilling skulle blive den, at vi herefter ikke vil følge flertallet, ville det være ulogisk, urimeligt, om vi stemte for ændringsforslagene. Det hedder i vor forretningsorden, at på ethvert trin af en sags behandling kan man foreslå den henvist til yderligere udvalgsbehandling. Jeg minder nu om, at der venter os et nyt trin, hvor denne sag skal endeligt afgøres af det høje ting, det trin, hvor det endelige standpunkt skal tages, ved afstemningen over lovforslaget. Der er da en mulighed for, at vi, som har fulgt flertallet vedrørende lovens realitet, og som stadig føler os tiltalt af tanken om at finde en løsning på disse problemer, opretholder vor stilling. Da er det vor appel til det høje ting, at det forstår, at det, når vi nu ikke stemmer for ændringsforslagene, men undlader at stemme, er dette det første af måske flere udtryk for, at vi ikke længer ønsker at følge flertallet i salen.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem hr. Viggo Starcke og det ærede medlem hr. Kristen Amby har fremsat nogle bemærkninger angående det af mig stillede ændringsforslag. De to ærede medlemmer